Wata kolm head asja, mis se armas wiin teeb! —

Selle peále mõtle ja útle temma wasto: „Taggane minnust, Sadan!“ (Matt. 4, 10.)

10.

Üks õppetus warblastest.

Pühha kirri útleb: „Eks kaks warblast múda weringi eest? ja ei lange úkski neist mahha ilma teie issata. — Sepárrast árge kartke mitte, teie ollete parremad, kui paljo warblasi.“ (Matt. 10, 29. 31.)

Kui nüüd pühha kirri ei arwa sedda alwaks, nisuguses tühjahst lomadest kulutada, siis sinna pahha kurri árra arwa sedda alwaks, neist mõnda õppetuse sanna kuulda.

Wata nüüd essiteks selle tühja linnokese peále, missuggune waene sandike ta on iggapiddi, riete, õppetuse ning ellamise.

polest. Hal kuub selgas, palja jallo joseb, wähhä mõistust peas, ei oska laulda, munneb woóra pessasse. —

Peásokesed ja muud kennad lauljad linnud lähhewad ommeti igga aasta reisi peále, watama, kuida Jummal laia mailma on lonud; lendawad úlle sure merre mitto sadda pennikoormat: — temma, warblane, allati paigal ommas kúllas ja wallas; sepárrast ta on ka ni rummal, et ta woóra Ma asjadest ei moista suggogi úllestunnistada, muudkui wõttab siit ja seált, kust ta saab ja leiab, ja otab agga sedda, et poisikese kiwwi, ehk kassikese kúned, ehk targa mehhe pússi laeng temmale otsa teeb. Sest iggamees arwab sedda heaks teuks, kui ta nisuguse kurjateggija mahhalõõb, kes põllule ni suurt kahjo teeb.

Agga tead sa ka sedda, et úhhe ainsa kewwade, sui ning süggise sees kautab üks warblane omma perrega mitto ja mitto tuhhat pahha ussi ja lendajat loma ning

Eesti-ma rahwa Kalender 1858, lk. 30